

ΕΡΤ: Ένας χρόνος μετά. Μια νίκη σε εκκρεμότητα.

Barikat

Η υπόθεση της ΕΡΤ ήταν και είναι μέχρι σήμερα, ένας αγώνας πάνω σε οικονομικά αιτήματα, σε εργατικές διεκδικήσεις, αλλά και για κάτι παραπάνω από αυτά. Η υπόθεση της ΕΡΤ αφορά την ίδια τη δημοκρατία. Αφορά την ύπαρξη μιας φωνής ξεχωριστής στο επίπεδο της ενημέρωσης, του πολιτισμού, της ιστορικής μνήμης, της λαϊκής κουλτούρας. Αφορά την ενοχλητική υπενθύμιση προς το κυρίαρχο κατεστημένο, ότι στο νεκροταφείο της αλήθειας που λέγεται «κυρίαρχα ελληνικά ΜΜΕ», υπάρχει και άλλος δρόμος.

Οι μέρες στο Ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής, στα κτήρια της ΕΤ3 στη Θεσσαλονίκη, στις εγκαταστάσεις της ΕΡΑ σε όλες τις πόλεις της χώρας, ανέδειξαν την πιο βαθιά σημασία της έννοιας του δημόσιου αγαθού. Το δημόσιο αγαθό όχι ως κρατική παραχώρηση αλλά ως δικαίωμα. Αυτό που το απολαμβάνεις αφού το έχεις κατακτήσει και όταν στο στερούν εσύ θα το υπερασπιστείς με τη φωνή σου στη συγκέντρωση, με το σώμα σου μπροστά στα ΜΑΤ.

Την ΕΡΤ υπερασπίστηκαν οι νέοι και οι νέες, ο κόσμος της γνώσης, της διανόησης και του πολιτισμού. Οι μαθητές, οι φοιτητές, οι καλλιτέχνες. Οι επιστήμονες, οι άνεργοι, οι απολυμένοι. Οι επισφαλώς εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι εκπαιδευτικοί. Οι κάτοικοι της περιφέρειας, οι μετανάστες στο εξωτερικό.

Στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα, βρέθηκαν και βρίσκονται οι άνθρωποι της ΕΡΤ. Οι εργαζόμενοι, οι δημοσιογράφοι, οι τεχνικοί της. Αυτοί από την πρώτη στιγμή, έριξαν το σύνθημα «Η ΕΡΤ δεν κλείνει» και δούλεψαν μέχρι σήμερα με συνέπεια πάνω σε αυτό τον σκοπό. Αυτοί έσπασαν το μαύρο της κυβέρνησης, δούλεψαν για το πρόγραμμα των εκπομπών, συντόνισαν βάρδιες, περιφρουρήσεις, δράσεις. Αυτοί που θυσιάσαν προσωπικό χρόνο, επαγγελματικές προοπτικές, χτυπήθηκαν από την κρατική καταστολή.

Το κλείσιμο της ΕΡΤ σήμαινε 2.675 απολύσεις. Από αυτούς, δεν άντεξαν όλοι. Κάποιοι, καλοθελητές της εξουσίας, περίμεναν το φιλεύσπλαχνο χέρι αυτού που τους απέλυσε για να πιάσουν πόστα στη ΔΤ και τη ΝΕΡΙΤ. Κάποιοι άλλοι συνάδελφοι τους, 12 τον αριθμό βυθισμένοι στην απόγνωση και στο αδιέξοδο της ανεργίας, έβαλαν τέλος στη ζωή τους.

Σήμερα όμως, η ΕΡΤ είναι ακόμα εδώ, υπόδειγμα και όαση αντιπληροφόρησης απέναντι στα καθεστωτικά μέσα. Η ΕΡΤΟΡΕΝ εκπέμπει και δίνει φωνή στους καταπιεσμένους. Η ΕΤ3 είναι ακόμα στον αέρα. 17 σταθμοί της ΕΡΑ λειτουργούν από τους απολυμένους.

Ένα χρόνο μετά, η ΕΡΤ αναπνέει ακόμα. Αντιθέτως, ο υπουργός που την έκλεισε πετάχτηκε στα αζήτητα μετά τον ανασχηματισμό, ενώ ο επόμενος μετά την αποτυχία του να εκλεγεί ευρωβουλευτής, το'χει ρίξει στον χόμπι της ανασύστασης της εξωκοινοβουλευτικής κεντροαριστεράς.

Χρειάστηκαν πέντε μήνες και δεκάδες διμοιρίες για να πάρει πίσω τις εγκαταστάσεις της ΕΡΤ ο Σαμαράς. Όταν βρεθούμε ξανά στο Ραδιομέγαρο, δεν θα χρειαστούν παρά λίγες ώρες για να επιστρέψει η ΕΡΤ εκεί που ανήκει, όσες διμοιρίες και να επιστρατευθούν. Αυτός ο αγώνας θα νικήσει.

